

KOMT ER EEN VERGUNNINGSSYSTEEM VOOR ALLE E.E.G.-VISSERIJEN?

De ambassadeurs van de E.E.G.-landen hebben in alle stilte verleden week woensdag vergaderd te Brussel op uitnodiging van de Commissie en dit om een stelsel van vergunningen voor alle E.E.G.-landen te bestuderen, dit ter gelegenheid van de toetreding van Spanje en Portugal tot de E.E.G.

Zoals onze lezers reeds weten, wenst men voor Spanje (en dus ook voor Portugal) het systeem van vergunningen te behouden, zoals dit thans reeds het geval is zonder dat dit land reeds in de E.E.G. zit.

Het is duidelijk dat dit het gevolg is van de Spaanse tegenstand tegen het aanbod door de E.E.G. van de verlenging van het huidige stelsel voor Spanje, niettegenstaande een uitbreiding hiervan.

Inderdaad kan Spanje wel inbrengen dat dit land als nieuw lid van de E.E.G. in feite gediscrimineerd wordt wanneer op haar het systeem van vergunningen zou toegepast worden en op de andere landen het bestaand systeem van de kwota.

Het is inderdaad zo, dat er geen onderscheid mag noch kan gemaakt worden tussen de lidstaten en de Commissie zit hier dan ook met dit probleem te worstelen. Vandaar de geheime besprekingen (maar wat is vandaag nog geheim) op het niveau van ambassadeurs.

Tijdens de besprekingen van 10 mei had de Commissie aan Spanje de voortzetting van het huidige systeem van vergunningen voor 10 jaar voorgesteld. Men zou nu te Brussel hiervan het kwasi onmogelijke inzien.

Ondertussen heeft Frankrijk reeds heftig geprotesteerd tegen het eventueel vervangen van het kwotastelsel door een systeem van vergunningen. Dit protest zal zeker nog wel gevolgd worden door dit van andere landen, zoals Nederland en Denemarken, om er maar twee te noemen.

Inderdaad biedt het kwotastelsel aan bepaalde landen die over een vangstovercapaciteit beschikken, vele mogelijkheden die, naar zou uitgelekt zijn, niet voorhanden is in het systeem van de vergunningen.

Omgekeerd is het eveneens duidelijk dat, vooral Groot-Brittannië en in mindere mate Ierland, hiervoor gewonnen zijn, omdat dit stelsel een grotere bescherming van de visstocks inhoudt die hoofdzakelijk in Britse en Ierse wateren gelegen zijn.

Het huidige stelsel van kwota laat vele poortjes open voor frauduleuse aanvoer die niet in de kwota opgenomen wordt en dat is zeker wel de reden waarom de vertegenwoordigers van de visserij in bepaalde landen, totaal tegen het vergunningssysteem zijn.

Anderzijds zou Brussel ten zeerste geneigd zijn, om van de toetreding van Spanje en Portugal gebruik te maken om het stelsel van de kwota te verlaten omdat de ondervinding hen geleerd heeft, dat dit jaarlijks tot grote overbeving van de toegelaten visserij heeft geleid.

Een ernstig systeem van bescherming van de visbestanden kan slechts gebeuren via een stelsel van vergunningen en het verbieden bepaalde visgronden gedurende bepaalde tijdstippen van het jaar te bevissen, zoals dit in de Moray door de Engelsens sedert jaren wordt toegepast.

We kunnen dan nu ook reeds vooropstellen dat er ter gelegenheid van de besprekingen welke deze week plaats hadden, twee kampen zullen ontstaan met zeker aan de ene zijde de Britten

en de Ieren, dit ter gelegenheid van de minister-raad welke deze week van 1 tot 3 oktober plaats had.

In elk geval, indien het huidige stelsel behouden blijft én voor de huidige lidstaten én voor Spanje, zal er waarschijnlijk moeten overgegaan worden tot het verlenen van bijkomende compensaties aan Spanje.

Anderzijds wenst Spanje eveneens een visserij in Portugese wateren, waarbij ze zich zal beroepen op hun eeuwenlange historische visrechten.

Behalve de Golf van Gascogne, is Spanje inderdaad beroofd van een lange kust langs de Atlantische Oceaan, door de ligging van Portugal aan deze Oceaan. Anderzijds is de appetijt van Spanje heel groot en wensen zij zelfs te gaan vissen in de gesloten gebieden van de Shetland, zich beroepend op hun historische (?) rechten.

Ze zouden hier dus boven de andere lidstaten gesteld worden, zodat deze dan op hun beurt zich zouden mogen afvragen of dit geen discriminaties zou uitmaken.

In elk geval zijn de moeilijkheden in verband met de visserij en voor wat de toetreding van Spanje en Portugal betreft, zeker nog niet van de baan, en kunnen deze zelfs aanleiding geven tot het vervangen voor de huidige lidstaten van het kwotastelsel. We menen niet dat België die niet of heel weinig aan vangstovercapaciteit lijdt, een bepaald slachtoffer van het vergunningssysteem zou kunnen worden.

IEMAND DIE VAN GELUK MAG SPREKEN

Frans Debrouck uit Koksyde was dinsdagmiddag ter hoogte van St.-Idesbald met zijn jachtje op zee, toen dit plots kapseizde.

De opvarende kwam te water, maar kon toch nog het bootje terug bereiken. Meer zelfs, was hij nog bij machte een vuurpijl af te schieten, waardoor alarm kon geslagen worden.

Gezien dit gebeurde in de onmiddellijke nabijheid van de luchtmachtbasis Koksyde, was de helikopter spoedig ter plaatse en kon de drenkeling aan boord van de helikopter takelen.

Of er nog wat van het zeilbootje te redden valt of zal vallen, is een vraagteken. Dit bootje is waarschijnlijk naderhand gezonken zodat het voor Frans Debrouck een kostelijk uitstapje in zee is geworden.

Met dit nieuwe ongeval staan we altijd voor dezelfde vragen, namelijk of het bootje wel voldoende zeewaardigheid bezat en of de bediener hiervan wel over voldoende zeemanschap beschikt.

Velen zijn inderdaad veel te roekeloos en het reglement dat kleine bootjes van een bepaalde lengte niet boven kracht vier buitengaats mogen, belet niet dat men met minder windkracht buitengaats kan gaan, maar naderhand ver van de veilige haven, door verslechtering van het weder en opstekende wind, men toch in omstandigheden terecht komt, die het niet meer haalbaar maken voor kleine vaartuigjes met dan nog de kans er bovenop dat de man(nen) aan boord over geen voldoende zeemanschap beschikken om er nog doorheen te kunnen doen.

TE KOOP

HARINGSCHIPPERS IN INOX

2.500 fr. 't stuk

Zich wenden:

**WERKHUIZEN
VANTHUYNE-VERCOUTTER**

Kattesas, Nieuwpoort
☎ (058) 23 78 84

MOOIE MAIDENREIS VOOR DE O.137

Vis in ruim gestapeld in viskisten

Voor zijn eerste reis heeft de O.137 een mooi resultaat behaald. Er werd in de Oostendse afslag een brutobesomming verwezenlijkt van ruim 2,7 miljoen fr.

De reders zijn één en al lof over de houding van het schip op zee en dit op bepaalde ogenblikken met windkracht 8. Een nieuwigheid voor wat Oostende betreft, is anderzijds zeker ook wel het bergen van de vis in het ruim door middel van het stapelen van viskisten.

Volgens reder Frans Verleene, wordt de vis minder geprest en komt gezonder en gaver te voorschijn bij het lossen. Voor deze eerste reis kreeg de O.137 de beschikking over 200 bennen via het lossersbedrijf Van Waes. De reders houden er dan ook aan Willy Van Waes en André Baert te bedanken voor dit „gebaar”.

Zeggen we anderzijds dat men bij de bouw van het vaartuig rekening gehouden heeft met het bergen van de vis in het visruim bij middel van kisten. Voor de volgende reis zal men 300 kisten inzetten.

Een ander groot voordeel is, dat het lossen uit het ruim heel wat sneller gebeurt. Men kan het lossen laten gebeuren per 2, 3, 4 of 5 kisten ineens.

Nu heeft men het gedaan per 2 kisten en de rapers konden het niet bijhouden. Vooral beneden in het ruim gaat het laden heel wat sneller en gemakkelijker. Men hoeft geen manden meer vol te scheppen en er wordt ook geen vis meer gekwetst door het scheppen.

Zoon Fernand Verleene, die nog een Nederlands schip gevoerd heeft, namelijk de O.131, had reeds ondervinding op dit vaartuig opgedaan met het bergen van de vis in viskisten.

Het visruim van het vaartuig moet hiervoor echter aangepast zijn. Bij de nieuwe O.137 is de helft van het visruim hiervoor aangepast.

Frans Verleene vindt het alleen maar spijtig, dat hij geen 5 jaar eerder begonnen is aan de bouw van een nieuw vaartuig, en hij meent het verder wanneer hij er aan toevoegt, dat hij onmiddellijk een tweede nieuw schip zoals dit zou laten bouwen moest hij tien jaar jonger geweest zijn.

Zo te zien zou men zeggen dat Frans, die voor de maidentrip het schip zelf gevoerd heeft in plaats van zoon Fernand, terug de microbe van het vissen te pakken heeft.

Ik heb nog nooit zo'n pracht van een schip gevoerd, beweert hij. Het was een plezier in de brug te staan terwijl het schip zich van het slecht weder helemaal niet aantrok. Zoiets had ik vroeger onder mijn voeten moeten hebben, besluit hij.

Dat en „tien jaar jonger zijn”, nietwaar Frans?